

UFO-NYTT

NYHETSBRUV FRA NETI NR. 7 – 2006

Kjære medlemmer. Et ferskt nyhetsbrev klar for lesing. Håper dere finner mye spennende informasjon...

Tilbakemeldinger gis til mailadr: kaotisk6@online.no eller i brevpost: Kjell Arne Høviskeland, Rute 571, 2850 Lena. Tlf. 4734 8316. Mitt mål er at nyhetsbrevne skal ble bedre og bedre for hvert nummer som gis ut!

I dette nyhetsbrevet kommer vi med "slutten" på informasjonen rundt UFO-aktiviteten i India i 2005. En oppsummering av NETIs stand under Alternativmessa i Oslo nylig finner du også samt siste nytt fra Dr. Steven M.Greer i form av et kapittel fra av hans nye bok, oversatt av Berit Oftedal.

Vi medlemmer i NETI får gratulere hverandre med 9 årsdagen – NETI ble stiftet den 22.november 1997 og feirer m.a.o. 10 årsjubileum til neste år! Dette kommer nok til å bli markert av NETI på en eller annen måte...

Jorda er åpen for UFO-angrep

(VG Nett) En tidligere UFO-ekspert i det britiske forsvaret, Nick Pope, advarer mot at forsvarsdepartementet har lagt ned sin x-files-avdeling.

Av Hege Lyngved Odinsen

Pope ledet selv avdelingen i det britiske forsvarsdepartementet, som etterforsket uforklarlige og angivelig utenomjordisk aktivitet, fra 1991 til 1994. Men ifølge Pope vil ikke britiske myndigheter lenger prioritere denne etterforskningen.

- Konsekvensene av dette kan bli store. Oppriktig talt er vi helt åpne, sier Nick Pope, ifølge SkyNews.

Slutter

Nick Popes uttalelser kommer i forbindelse med at han selv slutter i det britiske forsvarsdepartementet denne uken.

Han hevder at Storbritannia nå ikke lenger har noen systematisk etterforskning av rapporter om uforklarlige fenomener og observasjoner.

- Hvis du innrapporterer et uforklarlig flyvende objekt, er jeg helt sikker på at du vil få et standard svar om ikke å engste deg, påstår Pope, og hevder at

det er fordi avdelingen som etterforsket disse observasjonene er lagt ned. Dette tilbakeviser en talskvinne hos forsvarsdepartementet i landet. Hun sier ifølge The Mirror at alle UFO-rapporter blir etterforsket for å finne «bevis for hvorvidt Storbritannias luftrom har blitt krenket av fiendtlig eller uautorisert luftaktivitet».

- Ingen overhengende fare

Ifølge Pope har det vært en rekke av «høyst troverdige» observasjoner av uforklarlige metalliske flyvende gjenstander i Storbritannia. Men det er ifølge UFO-eksperten ingen grunn til panikk eller frykt for at et angrep fra utenomjordiske vesener skal være nært forestående.

- Det er ikke noe som tyder på at UFO-ene er fiendtlig innstilt, men vi kan ikke utelukke dette i fremtiden, sier Nick Pope, som selv er overbevist om at vi ikke er alene i verdensrommet.

VG NETT 11.11.2006

KGB agenter laget oversikter over UFO observasjoner i spesielle Blue Folder (blå mapper)

Filer som inneholder de berømte Blue Folder (blå mapper) ble klassifisert for en tid siden. Den prominente Sovjet kosmonauten Pavel Popovich fikk disse mappene fra KGB i 1991. I disse tider har Mr. Popovich posisjonen som ærespresident av Akademiet for Informasjon og Anvendt Ufologi. Mappene inneholder utallige beskrivelser av UFO-flygninger og rapporter om noen (de fleste feilet) forsøk som militæret har gjort på å fange disse fremmede.

Aliens anerkjent i 1968

I 1968, sendte 13 ledende flydesignere og ingeniører fra en helt ny flyseksjon av den Sovjetiske komiteen for romteknologi og utforskning, et brev til den Sovjetiske statsministeren Alexei Kosygin. Egentlig var det en forespørsel om å få sette opp en spesialorganisasjon for studier av UFOer. Et svar til brevet ble signert av akademikeren Shchukin. Det er et utrolig dokument.

Et antall av kompetente organisasjoner fra det ledende USSR Akademiet for forskning samarbeidet med Sjefdirektoratet for meteorologisk service, Forsvars Ministeriet og noen få andre byråer vurderer viktigheten av de såkalte flygende objekter. Organisasjonene involverer seg i studier av atmosfæren og rommet og har fått instruksjoner om å registrere og studere alle tilfeller av UFOer i den hensikt å identifisere dem. USSR Akademiet for vitenskap har fått hovedansvaret med å overvåke fenomenet, og derfor trenges det ikke en spesiell organisasjon til å studere UFOene.

”Det var et virkelig gjennombrudd,” sier Vladimir Azhazha, presidenten av det øverste akademi, som er de som innehar de Blå Mappene. ”Myndighetene anerkjente ikke bare eksistensen av UFOer for første gang, de viste også en stor interesse for saken,” tilføyde han.

”Vi fikk kun ha mappene i 1991,” sier Mr. Azhazha, ”Pavel Popovich fikk mappene etter forespørsel om rapporter angående UFO tilfeller. Jeg mottok mappene fra Popovich, det var en komplisert 124-siders rapport om møter med UFOer. Mappene inneholder rapporter fra myndighetene, militære enhet COs og øyevitner. Det tok oss ganske lang tid å bli kvitt tvilen før vi gjorde mappene tilgjengelig for publikum,” sier han.

Mr. Popovich har kun sett en UFO en gang, det var da han reiste i et passasjerfly fra Washington til Moskva. Ifølge ham, viste objektet seg som et skinnende triangel som dukket fram fra intet, i en stund fløy det nær flyet i ca. 1000 km i timen før det plutselig forsvant uten et spor.

Til tross for brevet som effektivt avviste noe spesielt program av KGB for å overvåke UFO aktiviteten, så viser innholdet i mappene det motsatte. Det er helt klart at det Sovjetiske hemmelige politiet foretok hensynsfulle undersøkelser om flere saker, bla. den 21. oktober 1989 undersøkte de en avvikende observasjon nær landsbyen Burkhala i regionen Magadan. Rapporten om dette tilfellet sier: ”Øyevitnet hevder å ha observert en rød, skinnende kule som sirkulerte over landsbyen i en halv time.” Det er rapportert at nordlyset skinte ekstremt kraftig hele natten lang etter denne hendelsen.

Den flygende tallerkenen forsvant i løse luften etter eksplosjonen

Den 15. desember 1987 lette KGB agenter høyt og lavt mens de prøvde å finne ut hva som hendte på flyplassen i byen Mineralnye Vody. I følge flyplassledelsen skjedde dette klokken 23.15 rapporterte fly No 65798 om et innkommende ”objekt som lignet et fly som hadde frontlysene på.” Radarene vist ingen fly i det hele tatt. Tre minutter etter var UFOen borte akkurat som det ble rapportert av fly No 65789.

Mannskapet på et annet fly observert også UFOen som fløy i dette området. Da viste klokken 23.20. Ifølge mannskapet etterlot UFOen seg et brennende spor i luften. Mannskapet på begge flyene rapporterte at UFOen hadde forsvunnet etter blinket som lignet en eksplosjon.

En landsbyboer rapporterte et brennende fly over sin landsby kl 23.30. Øyevitne sa at så forsvant flyet. Øyevitnet fant ingen vrakrester eller andre bevis på at et fly hadde styrtet.

Ingen luker funnet i ”Martian” romfartøyet

Fra tid til tid forsøker militæret seg på uavhengige granskinger av UFOer. I august 1987, prøvde servicemenn på et fly som var stasjonert på basen i Tiksi Peninsula ”å prøve å kjenne bedre” et uidentifisert flygende objekt som dukket opp på radarskjermen. Rapporten fra Løytnant Lobanov, en offiser i

tjeneste i militærenhet No 45038, sier: ” Et uidentifisert mål ble oppdaget ved radarstasjonen til befalskontorets sin luftvernsenhet kl. 05.45 Moskva tid.” Målet beveget seg i en hastighet som varierte fra 0 til 400 km i timen. Kl.06.55 tok et MI-8 helikopter av for å kikke nærmere på objektet. Plutselig ble objektet usynlig. Et annet helikopter, AN-12, fløy i området på dette tidspunktet. I 3600 m høyde rapporterte mannskapet om en smaragdgrønn sky med noen få spor av fiolett og mørke flekker synlig i midten. To speilvendte spor ble rapportert bak skyen.

Et tilfelle inntraff i Leningrad Militære region tidlig i august 1987. Fem offiserer var utplassert ved den nordre delen av Karelia for å ledsage/passe på et objekt av ukjent opprinnelse som ble funnet nær byen Vyborg. Det ble sagt at objektet var 14 m langt, 4 m bredt og 2,5 m høyt. Militæret feilet i å åpne den ” utenomjordiske gjenstanden.” Objektet forsvant fra hangaren i slutten av september.

Den 28. juli 1989, førte tilsynekomsten av en UFO til panikk blant personalet ved en militær enhet stasjonert ved Vicinity av Kapustin Yar, i regionen Astrakhan. Korporal Valery Voloshin var på vakt i kommunikasjonscenteret på den tiden. Han skrev den første rapporten om dette tilfellet.

Etterforskere tror at de blå mappene er en uvurderlig kilde av informasjon. Ifølge Mr. Azhazha:” alle rapporter og alle bevis i dokumentene indikerer at intelligente livsformer kontrollerer disse objektene, og de ikke ønsker å gjøre menneskene noe vondt”. Til slutt, det ble ikke funnet noen tilfeller i mappene der det ble utført angrep av UFOer mot mennesker.

Kilde: <http://english.pravda.ru> 22.12.05

Steven M. Greer og hans "Disclosure Project"

Mange har lurt på hva som har skjedd og hva utkommet ble av dette tiltaket. Noe har vært å finne på nettet, men nå (2006) har han skrevet en bok: "Hidden Truth-Forbidden Knowledge" der det er med en oppsummering av disclosure-prosjektet. Det var ellers en kjempeinteressant bok som anbefales! Jeg bestilte den fra Amazon.com og hadde den i postkassa innen en uke.

Jeg har tatt for meg kapittel 28: "Unraveling the Matrix" og oversatt det noe forkortet.

I oversettelsen har jeg valgt å bruke uttrykket "Prosjekt Åpenhet" for " Disclosure Project".

Jeg er engelsklærer, og det ligger mer positive konnotasjoner til uttrykket jeg har valgt enn en del andre ord som dette kan oversettes til. Jeg leser Steven til å være en positiv fyr som ikke hisser til konflikt. Derfor mitt valg.

Kap. 28; Vi drar bort sløret

Vi regnet med ca. 5 år - fra 1993-1998 - for å få de utøvende organer, presidenten, militæret, det internasjonale samfunnet og kongressen til å følge opp og gå til handling. De var enten redde eller korrumpert.

Vi utvidet vårt opprop om å få flere vitner til å stå frem. Vi økte fra vel et dusin personer tidlig på 90-tallet til å telle over 400 "innsidere" fra militæret, styrende organer og næringsliv. Uten noen fast stab, uten eget kontor og uten noe særlig budsjett begynte vi å organisere "Åpningskonferansen". I 1998 regnet vi ut at vi ville trenge mellom to og tre millioner dollar for å kunne foreta nødvendig forarbeid, reising, sørge for filmopptak, arkivering, oppfølging og organisere en nasjonal pressekonferanse inkludert et PR-firma for å få denne konferansen avholdt.

Da vi tok jobben opp igjen i 2000 meldte en viss kvinne seg. Hun sa: "Ok, vi skal finansiere dette tiltaket mot å få en andel av dokumentaren der vitnene står frem." Hun hevdet å være villig til å spytte inn opptil 2 millioner dollar i prosjektet.

Men så, i løpet av de neste to månedene begynte hun å gå tilbake på alt. Jeg endte opp med å måtte ta løpende utgifter på mine egne kredittkort; utstyret, reiser til Europa for å gjøre opptak med vitner der osv. Hun nektet å betale noe som helst. Det var ikke hold i verken hennes ord eller hennes underskrift. Så her endte jeg opp med over 10.000 dollar som jeg selv måtte dekke.

"Prosjekt Åpenhet" begynte derfor i juni 2000 og ble stoppet igjen i august. Av hensyn til historien er det viktig å gi folk fakta om de nederlagene som oppsto.

På dette tidspunkt var jeg skikkelig forbannet etter at jeg først hadde måttet forholde meg til hva jeg kaller "AS Mord" og nå skulle oppleve å gå på limpinnen den dama la ut! Jeg hadde vært gjennom å få alvorlig kreft, å miste Shari *) og så Bill Colby**). Jeg overlevde, flyttet til Virginia, strevde med å holde kropp og sjel i balanse, forlot legegjerningen min- og så skulle jeg oppleve å bli så grusomt forrådt - akkurat i det øyeblikk prosjektet endelig hadde blitt offentlig annonsert! Det var nesten for mye å bære.

Jeg var i ferd med å legge ned hele prosjektet i august 2000. Og akkurat da kommer Jan Bravo inn på banen. Jan dukket opp med et betydelig bidrag til "Prosjekt Åpenhet", et beløp som dekket alle løpende utgifter frem mot at vi i mai 2001 kunne fullføre planen om konferansen. Hadde det ikke vært for Jan hadde jeg uten noen som helst tvil skrinlagt hele prosjektet. Så jeg kan bare takke Jan.

Så snart jeg var i gang igjen dro jeg rundt med kamera og filmet vitner mest på egenhånd. Etter å ha fått samlet en tilstrekkelig mengde materiale, katalogisert det og lagt det inn i en database bestemte vi endelig dato for konferansen. Et enormt arbeid hadde blitt gjort med

minimale ressurser og med innsats fra frivillige. Vi hadde over 100 timer med videoopptak av vitneerklæringer, alt fra det tidligere Sovjet til Spania, Italia, England, Frankrike, Latin-Amerika og hele USA. Vi hadde erklæringer fra folk på innsiden av hvert eneste byrå og som dekket alle epoker helt fra 40-tallet og opp til 90-årene.

Jeg redigerte personlig 110 timer med vitneopptak ned til 35 timer. Og videre redigerte jeg dette ned til 18 timer. Disse 18 timene med opptak ble så gitt til Jeff Thill (Gud velsigne ham!) som så laget materialet om til den formen vi endelig kunne presentere i "Prosjekt Åpenhet".

Fra disse 35 timene med opptak ble det så laget et transkript på 1200 sider! Dette måtte så kokes ned til det som ble den endelige "Prosjekt Åpenhet"-boken, som også måtte inneholde alle offisielle dokumenter og annet sentralt kopimateriale. Det tok ca. to måneder å lage dette om til en 600-siders bok.

Så leide vi The National Press Club og den kjente White House-korrespondenten Sarah McClendon var vår offisielle vert. Vi hadde bare råd til å ha en PR-person engasjert. Jeg skrev selv alle pressemeldingene og hun og jeg begynte å orientere pressen om denne viktige konferansen som skulle presentere dusinvis av top-secret militære vitner med tilknytning til UFO-saker. Vi fikk ting på skinner og ventet på datoen som var satt til 9. mai 2001.

Vi fikk kritikk fordi vi ville bruke den store salen, men...

Dagen konferansen skulle gå av stabelen var vi glade for å ha storsalen; rommet var fullpakket med 22 kameraer og hele mediagjengen. Ca. 20 vitner fra det militæret og de styrende organer stilte opp.

Connect Live er den internasjonale internettverten til The National Press Club, og samtidig for CNN og Pentagon. De var der for å sende hele seansen ut live.

Etter konferansen fortalte presidenten for Connect Live meg at fra det øyeblikket vi kom på ble hele systemet blokkert! Dette hadde han aldri sett før! Vi visste at NSA ville forsøke å blokkere sendingen og vår egen security hadde sette tegn på dette kvelden før da vi satte opp logistikken. Det endte med at sendingen kom på etter ca. en time og det ble den mest sette internettsendte seansen i historien! Ca. en halv million så sendingen live og ingen vet hvor mange som prøvde uten å få tilgang.

Totalt var det over tre millioner som ble registret til å ha sett hele den to timer lange konferansen. Den ble også noe dekket av ulike nyhetsbyråer, CNN, BBC og andre større aktører.

Sjefen i the National Press Club var svimeslått av at så mange fra media hadde møtt opp. Nyhetskanaler kansellerte andre sendinger og man hørte

det ble sagt at: "Dette er de *virkelige* X-files!" Det var en enorm spenning. Vi fikk også vite at det ikke hadde vært slik interesse for noen pressekonferanse siden Ronald Reagans tid.

Media fikk lov til å dekke dette til en viss grad, ellers ville det ha vært overtydelig at det var noe å skjule. Men det forsvant fra lufta ganske raskt. Det kom opp på CNN Headline News i en kort sekvens og CNN International hadde faktisk ganske bred dekning i Europa. Pravda og det kinesiske nyhetsbyrået dekket det også.

Men det mest interessante var å se mangelen på etteroppfølging fra media, for eksempel The Wall Street Journal som intervjuet meg og andre nyhetsmagasiner. De kunne si: "Dette er virkelig et betydelig tiltak!" Og etter det kunne de komme og si: "Det er sånn at "noen" ikke vil at vi skal kjøre dette."

Ira Rosen, sjefsprodusent i NBC News, var tidligere sjefsetterforsker hos Mike Wallace i "60 Minutes" og hadde vunnet en Emmy for sin innsats. Han hadde vært med på hva vi drev med i ca et år og hadde deltatt både privat og på møter. Han hadde sett alt vårt materiale. Vi ga ham enorme dokumentmengder, vitneprov og informasjon. Han ville gjøre et sterkt "Prime Time Live" og "20/20"-innslag, om ikke en egen serie, om temaet. Men etter den nasjonale pressekonferansen ringte han og sa: "Vel, det ser ut til at jeg ikke kommer til å gjøre denne biten." Jeg spurte hvorfor ikke? Han svarte: "De vil ikke la meg gå ut med den." Jeg spurte hvem "de" var? Han sa: "Dr. Greer, du vet hvem "de" er."

De skjulte kontrollørene vet at om de store nyhetsorganene begynte å spinne på disse trådene og vise det frem så ville hele tildekkingsystemet komme opp i lyset. Vi har tilstrekkelig med komponenter og informasjon til kunne trekke bort hele sløret. Og selvfølgelig vet de som ønsker hemmeligholdelse dette og presset på for å hindre at det kom noen oppfølgingshistorier.

Tenk hva vi kunne ha oppnådd om vi hadde hatt en sterk internasjonal støtte eller finansiering! Hvis vi hadde fem eller ti millioner dollar kunne vi for godt ha endt hele hemmelighetskremmeriet.

Mye av alt arbeidet er nå i publikums hender; informasjonen er der. Hvem som helst kan legge vitnesbyrdene ut på kabelnett eller vise det i egne sammenhenger. Og dette skjer over hele verden.

Dagen etter pressekonferansen var en av våre medarbeidere utenfor the White House med sin ID fra "Prosjekt Åpenhet" på brystet. Andy Card, som er personalsjef hos presidenten, kom ut, så det og sa: "Å! Prosjekt Åpenhet. Det har vi sett på.... Lykke til med det dere gjør!" Våre militærvitner ga da Andy Card vår informasjonsfile som Card tok med seg inn i The White House! The Washington Post hadde en stor halvsides artikkel om dette.

Om ettermiddagen etter pressekonferansen begynte vi så å ha møter med ulike representanter for Kongressen. Jeg ga personlig senator Ted Kennedy hele briefingdokumentet.

Kongressrepresentant Kucinich, som er leder for nysatsninger i Kongressen, inviterte oss til sitt kontor for en briefing. Vi var ni stykker som kom dit rett etter konferansen. Han satt der med oss alle og ba hvert vitne gi et kortfattet resymé av hva de visste i UFO-saken.

Etter at alle hadde kommet med sitt så han på meg og sa: "Jeg må si at gjennom alle mine år i Kongressen har jeg aldri følt en så sterk energi og ånd som jeg gjorde her i dag da dere kom inn døren min." Og fortsatte: "Det at dere er her sier meg at det nå er liten tid." Han var den åpneste lederen jeg noen gang har møtt - og også den mest opplyste.

Det er mange folk i Kongressen som vet hva vi gjør og følger oss nøye. Vi fortsetter å ha møter med medlemmer av Kongressen om saken. Vigil Goode, som er kongressrepresentant for mitt distrikt, hadde et privat møte med meg. Han sa: "Jeg har lest om hva du driver med en stund nå, det er mange av oss som har gjort det." Og fortsatte: "Men du vet, det er en helt annen gjeng som driver showet. De holder seg veldig i skyggen, akkurat som du sier." Han sa rett ut: "Vi som sitter i Kongressen er bare et skalkeskjul". Jeg svaret: "Ja, jeg vet det. Men på den andre siden så har dere nok makt til gjøre noe om dere sammen går inn for det." Vi hadde en diskusjon om akkurat det. Mot slutten sa han: "Jeg har behov for å se disse teknologiene. Og det er det mange av oss venter på. Det du må gjøre nå er å få til noe som beviser teknologien bak alle disse fenomenene." Det samme har jeg hørt fra mange i Kongressen.

*) Shari Adamiak, Stevens høyre hånd og støttespiller, som døde etter å ha pådratt seg kreft omtrent samtidig med Steven.

***) Bill Colby, ex-CIA-sjef som fikk et nært forhold til Steven.

Berit Oftedal

Rense.com
Legenden om UFO krasjet
På Spitsbergen i 1946
Av B.J.Booth
24.10.06

Jeg har undersøkt Ufo/Aliens mysteriet i over 20 år, og har skrevet for flere ulike internett sider. Jeg har vært "webmaster" av UFO Casebook i over 5 år, og jeg er for tiden UFO guide på www.aboute.com Jeg har skrevet over 100 artikler om UFO fenomenet. Jeg er spesialist på studier av UFO fotografier og video beviser.

Det har vært utallige legender om UFO krasjer: noen av dem har faktisk en del dokumentasjon og øyevitneforklaringer. Andre er basert på legender og folkløse. En av disse er legenden om krasjet på Spitsbergen, Norge i 1946.

Denne saken, mer en noe annet, er minneverdig for sin karakteristikk. Legendene er omtrent slik: I 1946, ble General James H. Doolittle sendt til Sverige av Shell Oil Company, han skulle hjelpe til å undersøke mysteriet omkring ”spøkelsesrakettene”. Hvorfor et oljeselskap ville undersøke UFOer er utenfor min forståelse. Hvis de da ikke følte at de kunne øke sin profitt på en eller annen måte.

Uansett, Doolittle dukket opp på Spitsbergen. Det er flere internett sider som hevder at en kortlivet artikkel ble publisert i Amerika som sa at det var et UFO krasj i den Norske byen omtrent på denne tiden. Noen hevder å ha sett denne artikkelen. Den virkelige rare tingen angående denne saken som det bør stilles spørsmål ved er: hva var grunnen det til at Doolittle var innblandet i saken, siden det kun er sagt at han var i området og det var enden på hans engasjement.

Den eneste formildende delen av denne spesielle saken ble rapportert av Dorothy Kilgallen, kjent for sitt årelange TV show ” Whats My Line.” Hun hevdet at noen i de øvre sjikt i den Britiske regjering informerte henne om at det hadde krasjet en UFO nær Spitsbergen og den var under etterforskning av det Britiske og det Amerikanske militære. Det antas at informanten var Lord Mountbatten.

Noen etterforskere hevder at navnet Spitsbergen ikke fantes i noen rapporter, og at lokaliseringen var et forsøk på å dekke over et UFO krasj i Storbritannia. Uansett, et krasj i Storbritannia på denne tiden er ikke basert på fakta.

I tillegg til å være programleder for TV show, var Kilgallen også en slags journalist og hun skrev ”sladderspalter”, men hun var også kjent for å dekke harde aktuelle begivenheter. Hun dekket saken med Lindbergs kidnappingen. I 1950-årene dekket hun sin tids store sak, saken mot Sam Sheppards morder.

Hennes siste sak som gav henne berømmelse var i 1960-årene da hun klarte å få et intervju med Lee Harvey Oswalds morder Jack Ruby. Dette intervjuet ble trykket i ” Los Angeles Examiner.” hun fortalte venner at hun hadde informasjon som ville ”åpne saken på vidt gap.”

Den 8. november 1965, ble Dorothy Kilgallen funnet død i sin leilighet i New York. Hun var fullt påkledd og satt oppreist i sengen sin. Politiet rapporterte at hun døde av en cocktail av alkohol og piller. Notatene av hennes intervju med Ruby og artikkelen hun skrev om saken var forvunnet fra leiligheten. Heldigvis så hadde hun gitt en kopi av intervjuet til en venn. Kilgallen var mest sannsynlig redd for sitt liv, siden flere andre skribenter som hadde jobbet med saken om Oswald/Ruby hadde dødd under "unaturlige omstendigheter."

Kilgallen's omdømme var det eneste som holdt den svake historien om Spitsbergen krasjet i 1946 i live. Det siste håpet om en fremtidig undersøkelse om det Norske mysteriet døde sammen med henne, siden hennes kilde aldri ble bekreftet.

KONFRONTASJON – HENDELSER SOM HAR FOREKOMMET.

Et relevant tilfelle er historien om Josè Antonio, en brasiliansk vernepliktig i militærpolitiet i Minas Gerais og adjutant for major Celio Ferreira, som på det tidspunkt hadde kommandoen over en gardebataljon. En undersøkelse foretatt av Brant Aleixo og som ble trykket i Flying Saucer Review (november/desember 1973) viste at Josè Antonio en søndag ettermiddag i mai 1969 fisket i en lagune nord for Belo Horizonte da han plutselig ble oppmerksom på at noen beveget seg bak han. Han så at et "utbrudd av lys" traff han i bena og kjente en nummenhet som fikk han til å slippe fiskestangen og falle på kne. Han ble grepet av to maskerte individer som var omtrent fire fot høye, hadde matte aluminiumsdrakter og tok han med til en maskin som såg ut som en sylinder på høykant. Inne i denne farkosten ga vesenene han en hjelm som lignet på deres egen, bandt han og tok av:

"Jo høyere maskinen syntes å stige, desto vanskeligere syntes soldaten det var å puste, og på et visst stadium følte han – i tillegg til at moralen var lav – det som om hele kroppen hans ble fysisk utmattet, nesten paralyisert. Han følte seg mer og mer utilpass i denne stillingen, på grunn av setets hardhet og form, nummenheten i benene og hjelmens vekt; hjørnene på den gnagde mot skuldrene og nakken".

Etter en reisetid som syntes "uendelig", landet maskinen med en ristende bevegelse og de små mennene slapp han fri. De bandt for åpningen for øynene i hjelmen og bar han mens knærne hans slepte mot bakken. Han hørte skritt og lyden av mange folk som snakket. Til sist ble han plassert på et sete uten rygg og bindet ble fjernet. Josè befant seg i et stort firkantet rom, 9 x 12 meter, omtrent 4 ½ meter fra en robust dverg som stirret på han "med tydelig tilfredshet". Dvergen var meget hårete: "De lange krøllene var rødlige og bølgende, og falt ned over skuldrene hans til livet; skjegget var langt og tykt og rakk ned på magen. Han hadde øyenbryn langt fra hverandre, som var to fingre tykke og som gikk tvers over hele pannen. Huden var lys, meget blek. Øynene var runde, større enn det som er vanlig hos oss, og i en grønn tone som fargen på grønne blader som begynner å visne."

Andre lignende vesener begynte å komme til stedet, til det var omtrent femten dverger i rommet. Soldaten antok at det var en dør bak, utenfor hans synsfelt. De tre veggene han kunne se hadde ikke noe vindu og ingen dør. Til venstre for han var det en lav hylle med likene av fire menn, og en av dem var en neger. Han mente de var blitt drept av de små mennene. Hele rommet så ut til å være laget av stein, og på et visst tidspunkt fikk han noe å drikke i et kubisk steinglass, og hulrommet, som inneholdt en mørkegrønn væske, var formet som en omvendt pyramide.

Belysningen i rommet var jevn og intenst sterk. Den kom fra en lyskilde som han ikke kunne se. På veggen til venstre var det malerier av dyr: en jaguar, en apekatt, en sjiraff og en elefant. Det var også kjøretøyer, hus o.s.v. I hjørnet lengst borte til høyre i rommet var det noe som såg ut som en racerbil som stod på hodet. Han såg på mens de små mennene undersøkte fiskeutstyret hans og omhyggelig sikret seg en av hver gjenstand som det var to av: De beholdt et eksemplar av hver type fiskekrok og en enkelt pengeseddel av et samlet beløp på 35 000 gamle cruzeiros.

Lederen for dvergene begynte en merkelig samtale med soldaten. Den bestod utelukkende av gester og tegninger og dreide seg om våpen (Josè mener at de må ha oppfattet at han var i det militære og at de illustrerte dette med sine handlinger). En gang skjøt en liten mann en lysstråle mot steinveggen. Meningen syntes å være at Josè Antonio skulle hjelpe de små vesenene i deres forbindelse med jorden. Skulle han være guide for dem blant menneskene? Det var slik Josè Antonio forstod det. Han gestikulerte at han ikke ville og begynte å be og fingre med den rosenkransen han alltid hadde på seg: Lederen gikk bort til han og viste for første gang at han var irritert, grep krusifikset og rev det fra han. En av perlene falt ned på gulvet og ble plukket opp av en av de små mennene, som viste den til de andre. Krusifikset ble sendt rundt på samme måte; og vakte nysgjerrighet blant dem alle.

Mens de små mennene snakket sammen på denne måten, så Josè Antonio foran seg en kristuslignende skikkelse, "med klare og rolige øyne", barfotet og med en mørk drakt. Skikkelsen åpenbarte noe for Josè Antonio, som nå nekter å si hva det var han sa. Fremtoningen forsvant, de irriterte dvergene bandt igjen for øynene hans og han ble transportert tilbake. Da maskinen landet, kjente han at han ble slept bortover og han mistet bevisstheten. Han våknet opp alene i nærheten av byen Victoria i staten Espiritu Santo, 300 kilometer fra det stedet hvor han hadde fisket. Han hadde vært borte i fire og et halvt døgn.

Kilde: Boka "Det usynlige kollegium, Hva vitenskapen vet om UFO", av Jacques Vallée, utgitt i 1975

Alternativmessa i Valhall Arena, Oslo.

Som tidligere informert skulle NETI ha egen stand under årets messe, som fant sted i Valhall Arena. Tidligere har messa funnet sted i Spektrum. NETI hadde gjennom hele helgen 5-6 medlemmer som hjalp til på standen, en stand som ble meget godt besøkt, spesielt lørdagen. Her kom mennesker som hadde sett ufoer, møtt utenomjordiske, noen hadde faktisk tatt på en utenomjordisk i våken tilstand, ”det var som om å ta på gammel hud.” Noen få av de besøkende til standen kom med uttalelser om at de ikke trodde noe på dette ufo-fenomenet, noe vi respekterte.

Fra venstre: Kjell A.Høviskeland, Tore Alfstad og Berit Oftedal på NETIs stand

NETI fikk også besøk av Ole Jonny Brønne, fra UFO-Norge, som gjennom kontakt med undertegnede tilbød at NETIs stand kunne selge DVDer med dokumentarer om UFO, som vi kunne kjøpe til innkjøpspris og selge de til en fornuftig pris ut til interesserte. Dette sa vi ja til i likhet med å selge boken ”Ufo i Norge”. Den største inntektskilden ble faktisk på disse produktene, noe vi er svært glade for og benytter her anledningen til å takke Ole Jonny for muligheten, som igjen viser hvor godt samarbeid en kan ha mellom NETI og Ufo-Norge.

NETI medlem, Rune Øverby, hjalp til på standen, men holdt også et foredrag søndagen kl. 14.00 med tittel ”Kontakt til utenomjordiske”, med en beskrivelse av noen av de utenomjordiske sivilisasjonene som besøker Jorden og kilden til hans foredrag er i det vesentlige hentet fra Wendelle Stevens bøker hvor han har intervjuet UFO-kontaktpersoner som har fått informasjon om samfunnsstrukturen på flere andre planeter. Foredraget ble ledsaget av en powerpoint presentasjon vist ved hjelp av videoprojektor. Et

foredrag som samlet hele 130 spente tilhørere. Rune Øverby er en meget engasjert foredragsholder og han gav sitt publikum et minnerikt foredrag, som fengslet mange. Han fikk en velfortjent applaus og flere ville snakke med han etter foredragets slutt.

Kjell Arne Høviskeland og Ole Jonny Brønne

Rune Øverby under sitt foredrag

Kornsirkel-gruppa hadde også stand under messa, der spesielt de engasjerte Eva-Marie Brekkestø og tidligere NETI-leder, Signe Einseth, informerte de besøkende om kornsirkler, spesielt de som blir oppdaget i England. Et foredrag i forkant av Rune Øverbys ufo-foredrag med tittel "Kornsirkler, mysteriet fortsetter", oppdaterte publikum om de siste hendelsene innen

dette vakre fenomenet. På verdens basis er det registrert ca. 11 000 kornsirkler. De er kjent fra flere århundrer tilbake og oppstår i mange land i over hele kloden. I Norge har vi registrert 26 sirkler siden 1991. Selv om en del sirkler beviselig er laget av mennesker, bl.a. på bestilling fra TV-stasjoner og reklamebyråer, er de resterende å anse som er mysterium. Til tross for seriøs vitenskapelig forskning på fenomenet i mer enn 10 år, er ingen foreløpig i stand til å fastslå hvordan de oppstår. Foredraget illustreres rikelig med lysbilder og filmklipp. Standen til Norsk Korn sirkler gruppe ble også meget godt besøkt under årets messe, og Eva-Marie Brekkestø er for øvrig forfatter av den første skandinaviske boka om kornsirkelmysteriet. Undertegnede kommer tilbake med et intervju med Brekkestø og Einseth i et fremtidig nyhetsbrev.

Kan nevne til slutt at det ble observert en pulserende UFO over messeområdet kl. 20.00 på fredagskvelden, en UFO som ble sett av 2 unge jenter som blir, om kort tid, intervjuet av undertegnede. Denne rapporten kommer vi tilbake til i neste nyhetsbrev. (Kjell Arne)

Tilbakeblikk på UFO-aktiviteten i Mexico.

I avisa "Søndag Søndag" den 26.12.94 står det følgende: Mexico hjemsokes av en UFO-bølge, og gjennomlever historiens største bølge av UFO-observasjoner. Siden 1991 er hundrevis av fotos og videoklipp blitt offentliggjort i mexicansk presse og TV. UFO-observasjonene er blitt en nasjonal farsott. I følge artikkelen i ovennevnte avis er det en gjenstand som har skapt all denne "balubaen", eller det kan være flere av samme "modell" som opererer over Mexico. Det var sommeren 1991 det hele begynte, bare få dager før en solformørkelse den 11.juli.

7 juli ble en gruppe politimenn overrasket av en flygende gjenstand som ingen av dem kunne gi noen rasjonell forklaring på. Den var dekket av røde, grønne og blå lys. Den fløy rett mot bilen deres. En av dem fikk tatt et foto, men etter at filmen var fremkalt var det fortsatt umulig å fastslå med sikkerhet hva de hadde sett. De vet bare at det ikke var fly, da ingen lyd ble registrert. Dessuten var lysene på gjenstanden sterkere enn de noensinne hadde sett på fly. Etter hvert som fotos, videoopptak og meldinger om uforklarlige fenomener over Mexico økte i antall, begynte aviser og TV-stasjoner å interessere seg for observasjonene. "Teleavisa" laget et 3 timer langt talkshow med observatører, eksperter og bilder. Interessen for fenomenene har ikke avtatt siden 1991, og mystiske gjenstander blir fortsatt observert og avfotografert.

OBDUKSJONSFILMEN FRA ROSWELL AVSLØRT SOM BLØFF.

11 år etter at den først ble vist er det nå klart at den omskrevne og omdebatterte "obduksjonsfilmen" virkelig var en bløff. Skulptør og dukkemaker John Humphreys sto frem i et avisintervju 6.april 2006 og innrømmet at han sto bak i avisa "Manchester Evening News".

På videoopptaket spiller han legen som skjærer i den "døde ufonauten". Med denne avsløringen bryter han det taushetsløftet som han for mer enn 10 år siden gav Santilli. Opptaket ble gjort i januar 1995 i en leilighet i Camden, nord for London. Roswellfilmen ble tatt opp av Humphreys selv, Santilli og tre andre. Han brukte fire hektiske uker på å forme modeller i latex ut fra former i leire. Innvollene var sauehjerner i gelè, kyllingtarmer og knokkelledd levert fra et lokalt slakteri. "Vi tok opp filmen på svært kort tid og da vi var ferdige ødela vi alle modellene", forteller han til avisen. Også den såkalte vrakrestsekvensen fra krasjestedet var "gjenskapt" av Humphreys, inkludert utenomjordiske symboler og kontrollpaneler med seksfinger grep. Det siste har Santilli innrømmet var en "kunstnerisk frihet fra hans side".

Kilde: Ufo-Norge (Siste ord er nok ikke sagt i denne saken heller)

NASA ASTRONAUT VITNE TIL EN UFO-LANDING SOM BLE FILMET.

Sammendrag fra artikkel: I den lange og svært variable historien mellom Ufoer og NASA, så har en person stått mer frem enn andre. Mange tidligere astronauter har antatt offisielt at der er mulig at Ufoer er fra andre verdener, men kun Gordon Cooper har stått mest frem av samtlige.

Leroy Gordon Cooper Jr. ble født den 6.mars 1927 i Shawnee, Oklahoma.

15.Mai 1963 var han om bord i Faith 7, den siste Mercury flygningen, og ble loggført med mange flere timer med turer i verdensrommet enn alle de tidligere Mercury astronauter kombinert. Han gjennomførte 22 turer og reiste til sammen over en halv million miles. Om bord i Gemini 5, han og hans kollega, Pete Conrad, satte en ny utholdende rekord ved å reise 120 ganger og beviste at mennesker kunne overleve i verdensrommet lenge nok til en tur til månen og tilbake til å være gjennomførbart.

I 1970 hadde han en konflikt med NASA da astronaut Alan Sheppherd ble utnevnt til kommandørkaptein på Apollo 13 (senere flyttet til Apollo 14 etter at Shephard ble syk og reservemannskapet ledet av Jim Lovell tok den katastrofale turen). Løytnant Cooper sa opp både i NASA og i flyvåpenet etter å ha blitt loggført med over 222 timer i verdensrommet.

Gordon "Gordo" Cooper har alltid i klartekst sagt at han aldri såg noen UFOer på sine turer ut i verdensrommet, men hans uttalelser om dette fenomenet som han var vitne til gjennom 1950-tallet, er nå historisk.

I begynnelsen av 1950-årene, da han var stasjonert i Vest-Tyskland, var han vitne til flere tallerkenformet objekter over basen. I en artikkel i OMNI i 1980, beskrev han hva han såg: "Flere dager på rad observerte vi grupper av metalliske, tallerkenformede objekter over basen vår, vi prøvde å komme nær

de men de forflyttet seg mye raskere i forskjellige retninger enn hva våre fly kunne følge de. Jeg tror oppriktig på at UFOer finns og de mest uforklarlige kommer fra en annen meget teknologisk avansert sivilisasjon et sted der ute. Ut fra min kunnskap om fly og romskip så har jeg enn viss peiling på hva som rører seg på verdensbasis av de forskjellige flytyper og hva de enkelte er gode for teknologisk sett, og noen av de UFOer som er blitt observert er ikke fra noen steder her på Jorden.

I en dokumentar "Out of the Blue" i 2003, beskriver Cooper en UFO-landing ved Edward Flybase i 1957. Han overvåket filmingen av et landingssted for F-86 jagerne da noe uventet skjedde. Et diskosformet objekt fløy rett over kameramannen og landet i ørkenen etter å ha plassert ut 3 landingsben. Cooper beskriver videre hendelsen: "Det var en typisk diskosformet gjenstand, en dobbel form og metallisk. De som var vitne til dette fant fram sine kamera og beveget seg mot gjenstanden mens de filmet. Gjenstanden lettet seg fra bakken, tok inn sine landingsben, forsvant så rett opp og videre i høy hastighet ut i rommet".

Etter å ha mottatt filmen som var laget, fikk Cooper klar beskjed om å sende den til Washington øyeblikkelig. Selv om han ikke fikk tid til å se filmen før den ble sendt, hevdet han at han studerte filmen opp mot lyset og såg flere enkeltbilder. Det var en film av god kvalitet, sa han. Han hører ikke noe mer om filmen i ettertid som blir til klassifisert materiale.

I 1985 deltok Løytnant Cooper i et møte i FN der han ba om at en komité i FN skulle forske på temaet UFOer: "Jeg tror at disse utenomjordiske fartøyene og deres besetning som besøker vår planet og selv kommer fra andre planeter, er noe mer teknisk avanserte enn oss her på Jorden. Jeg føler at vi trenger et høyprioritert program som er koordinert som på forskernivå skal samle og analysere all data fra alle typer møter med våre gjester og å avgjøre på en best måte å blande seg bort i de "besøkende" på en fredfull måte.

"Vi må mulig først vise "de" at vi har lært hvordan vi skal løse våre problem på en fredlig måte enn en krigersk måte før vi blir akseptert som full kvalifisert universalt medlem. De besøkendes godkjenning av oss vil gi oss en enorm god mulighet for å bli ytterligere avanserte her på Jorden på alle måter. Sikkert vil vi kunne se at FN har en interesse i å behandle dette temaet både raskt og ordentlig.

Jeg vil også poengtere at jeg ikke er en erfaren profesjonell UFO-etterforsker, jeg har ikke det privilegium av å fly en UFO og heller ikke møte mannskapet på en UFO. Uansett, jeg føler at jeg er kvalifisert til å diskutere vedr. de besøkende siden jeg har vært i områder der de har fløyet under sine reiser. Jeg hadde også en anledning i 1951 til å ha to dager med observasjoner av mange flygninger av UFOer, av forskjellige størrelser og forskjellige formasjoner, generelt retningen fra vest til øst over Europa. De reiste i en helt annen høyde enn det våre fly kan klare.

Hvis FN blir enige til å gjennomføre dette prosjektet og gi det nødvendig troverdighet, vil kanskje mange flere kvalifiserte mennesker bli enige om å ta et steg nærmere for å gi hjelp og informasjon.”

I 2000 skrev Cooper en bok, ”Leap of Faith”, som tar for seg hans dager i Flyvåpenet og hans tid i NASA. Boka oppnådde raskt berømmelse grunnet hans påstander om et utbredt hemmeligholdelse av Ufoer er reelt. I et intervju tatt opp på bånd sier Cooper:” I mange år har jeg levd med en hemmelighet, en påtvunget hemmelighet for alle spesialister innen astronomi. Jeg kan nå avsløre at hver eneste dag, i USA, fanger våre radar instrumenter opp objekter av forskjellige former og sammensetninger som er ukjente for oss. Og det er tusenvis av vitnerapporter og en stor mengde av dokumenter til å bevise dette, men ingen ønsker å få dette offentlig publisert. Hvorfor ikke? Fordi myndighetene er redde for at mennesker tenker sine tanker om de forferdelige inntrengene fra verdensrommet. Så det er en ting vi spesielt må passe på og det er å unngå panikk på alle måter.

Helt fram til sin død i sitt hjem i Ventura, California, den 4.oktober 2004, bekreftet han til stadighet at planet Jorden blir besøkt av intelligente vesener fra andre verdener. Kanskje nå han vet svarene på de spørsmålene vi desperat søker svar på. (KAH)

Steve Johnsen, kilde: UFO DATA

ET`S MØRKE ENERGI GÅR RASKERE ENN LYSET

Bangalore er byen for datavitenskapsmenn. Midt i mellom jag og mas av cyber utforskning og utvikling, er en gruppe av ingeniører og astrofysikere nær ved å annonsere det absolutt største gjennombrudd i menneskets historie.

De jobber med et konsept som kan gi en billig kilde av antigravitasjonsframdrift selv om bruken av mørk energi er et kontroversielt tema når det gjelder verdens astrofysikk. Kilder forteller oss at det hemmelige prosjektet er finansiert av Indian Space Research Organization (ISRO) og DRDO, forsvarets utforskningsgruppe i India. Vi kunne ikke bekrefte kilden for finansieringen og hvem som egentlig er involvert i prosjektet.

Ifølge denne gruppen av vitenskapsmenn, er det å inneha antigravitasjonsframdrift gjennom mørk energi det som er det ultimate målet for enhver romforskningsorganisasjon i verden.

Den mørke energien siver sakte ut ifra vakuumet i rommet (Space). Laboratorieforsøk viser at det virker som om tomt rom faktisk inneholder

virtuelle partikler som blinker inn og ut av eksistens. Dette permanente boblende vakuuemet gir energi som kan ta form som en framstøtende "negativ gravitasjon", den mørke materien eller energien omgir alt i universet og arbeider mot gravitasjonskraften for å dra galaksene fra hverandre.

Konseptet med mørk energi er ikke noe nytt. Hva denne gruppen av ingeniører og vitenskapsmenn er i ferd med å annonsere (hvis det virkelig er suksessfullt) er hvordan de egentlig fikk tilgangen til den mørke energien eller negative gravitasjonen. Teoretisk er det bare ikke mulig å skape mørk energi i laboratorier. Energien som må koke rommet (Space) eller vakuuemet er bare astronomisk og vi har bare ikke den mekanismen på plass basert på teknologiske framskritt.

Prosjektlederen for denne gruppen ler av kritikken og den universale skeptisismen. I følge dem, hvis du holder et åpent sinn så vil du få et svar. Alle utenomjordiske Ufoer bruker mørk energi for å gjennomføre en intergalaktisk reise raskere enn lyset. Tror du at de sitter og koker rom (space) i Ufoene sine? Den mørke materien finnes rundt oss alle steder og det parallelle multidimensjonale universet tilhører det. Alt du trenger for antigravitasjonsframdrift er å lage en omgivelse hvor gravitasjonen tar plass i baksetet og den mørke materien tar over framdriftssystemet. Det er slik universet utvides og faktisk akselererer i sin ekspansjon. De som ikke er skeptikere og nøye observerer Ufoenes flygemønster burde få noen spor på slikt framdriftssystem.

Mange land jobber med mørk energi framdriftssystem. De fleste militære i verden prøver å overbevise samfunnet at Ufoer og utenomjordiske bare er juks mens de selv følger dem for å lære det neste nivå på techno-militær suverenitet over andre land. Det er grunnen til hvorfor vi tror at til å med hvis en liten gruppe ingeniører og vitenskapsmenn har suksess, vil de kanskje holde tett lenge. (RE)

Kilde: www.indiadaily.com 21.03.05

UFOer OG ETs i Indias Kultur og kunst

Innbyggerne i landsbygdens utkantstrøk i nærheten av Boalput i Vest Bengal rapporterer om merkelig aktivitet på himmelen rundt Nobel Laureate Rabindranath Tagore`s himmel av kultur og kunst - Vishwabharati Universitetet ved Shantiniketan!

Ifølge de fattige beboerne, disse er "Gudene" fra himmelen som virkelig ønsker å forstå verdens mest sofistikerte og avanserte kultur av kunst og litteratur. UFO observasjoner, nærvær av vesener i området blir rapportert. Ifølge kildene, så holder Universitetet munnen lukket om alt. Allikevel, ser det ut til at noe foregår der spesielt ved det indisk-kinesiske kultursenteret.

Ifølge noen, så forsøker vesener å forstå kreativiteten og det utmerkede i

kunst og litteratur. UFO-observasjonene i India, spesielt i Himalaya-fjellene har økt meget kraftig i disse dager.

UFOers nærvær omkring Shantiniketan er ikke noe nytt. Men antall av Ufoer er nå så høy at innbyggerne forventer dem hver dag. Unge barn rapporterer å ha sett vesener.

Hvorfor flokker Ufoer og vesener seg mot Shantiniketan? Svaret ligger kanskje i hva Shantiniketan er! Det er den kulturelle himmelen av India for kunst og litteratur. Alle Indias prominente kjente mennesker har vært studenter ved dette universitetet, som bl.a. Indira Gandhi, Nobels kjente Amartya Sen så vel som den verdensberømte filmregissøren Satyajit Ray. Universitetet er hjertebarnet av kultur og kunst i Østen. (RE)

Kilde: Ved Sudipta Guha Spesial korrespondent India Daily 21.03.05

TIBETANSKE MUNKER SER AT UTENOMJORDISKE REDDER VERDEN I ÅR 2012

Fjernseing (Framtidsvisjoner – remote viewing) er ikke noe nytt i de Tibetanske munkesamfunn. Gjennom tusener av år har fjernseing dominert i midten av andre spirituelle aktiviteter i Tibetansk kultur. Noe som indiske turister kom til å lære fra noen få Tibetanske munker under nåværende kinesiske styret er ekstremt alarmerende og fascinerende.

Ifølge disse turistene er fjernseings verdenskrefter på kurs mot selvutryddelse. De ser også at verden ikke vil bli ødelagt. Mellom nå og 2012 vil supermaktene fortsette å delta i regionale kriger. Terrorisme og hemmelig krig vil bli et hovedproblem. I verdenspolitikken vil noe hende omkring 2010. På den tiden vil verdensmaktene true med å ødelegge hverandre.

Mellom 2010 og 2012, vil hele verden bli holdningsdelt og forberedt på den ultimate dommedag. Tunge politiske manøver og forhandlinger vil bli forsøkt med liten framgang.

I 2012 vil verden bli presset inn i en total destruktiv atomkrig.

Og på samme tidspunkt vil noe merkelig hende, sier, Budistmunker i Tibet. Overnaturlige fremtidskrefter vil blande seg inn. Skjebnen til verden er ikke å selvdestruere på dette tidspunkt.

Vitenskaplige tolkninger av munkenes uttalelser gjør det åpenbart at de utenomjordiske kreftene følger oss for hvert skritt. De vil blande seg inn i 2012 og redde verden fra selvdestruksjon.

Når de ble spurt om nylige UFO observasjoner i India og Kina, smilte munkene og sa at innblandede krefter følger med oss alle. Menneskeheten kan ikke og vil ikke få lov til å forandre fremtiden så mye.

Alle mennesker trodde at deres tidligere handlinger i livet kalt Karma kan forandre fremtidige liv til et punkt, men å forandre skjebnen til et så

forferdelig punkt vil ikke tillates.

Munkene nevnte også at etter 2012 vil nåtidens sivilisasjon forstå at den siste skanse av forskning og teknologi er i området for spirituell og ikke materiell fysikk og kjemi. Etter 2012, vil våre teknologier ta en annen retning. Folk vil lære essensen av spiritisme, relasjonen mellom kropp og sjel, reinkarnasjon og fakta er at vi alle er sammenkoblet med hverandre og er en del av Gud.

I India og Kina har UFO-observasjoner økt mange ganger. Mange sier at kinesiske og indiske regjeringer blir kontaktet av utenomjordiske.

I senere dager har de fleste UFO observasjoner blitt sett i de landene som opprinnelig har utviklet atommuligheter.

Når det blir spurt hvis disse utenomjordiske vil dukke opp i virkeligheten i 2012, blir svaret som fremtidsseerne gir: de vil vise seg selv bare hvis de må. Ettersom vår vitenskap og teknologi utvikler seg, er det vår skjebne å se dem og samarbeide med dem allikevel.

Ifølge fremtidsseerne er vår jord velsignet og blir reddet kontinuerlig fra alle former for fare hele tiden av de som vi ikke engang vet om. Ettersom vår teknologi går fremover vil vi forstå hvordan eksterne krefter reddet oss. (RE)
Kilde: Ved N.K. Subramaniam, Spesial korrespondent, India Daily 21.03.05

De "grå" romvesener fra planeten zeta eller solsystemet zeta reticuli er den rasen som oftest er observert i forhold til nærkontakt der romvesen er involvert... Men hvem er de?

Zetaene er av mange som har hatt kontakt med dem beskrevet som følelseløse og kalde skapninger. De tenker ikke som individer men som en gruppe. Grunnen til at alle av rasens medlemmers utseendet er likt, skal visstnok være at deres reproduksjon av rasen ikke foregår gjennom seksuell kontakt, men kloning.

Fysikken deres er lett gjenkjennelig: Høyden varierer fra 1 meter til 2 meter, men som oftest er de lave. Hodene deres er ovale og store i forhold til resten av kroppen, øynene er dekket med svarte skinnende linser. Under linsene er øynene deres stikkende blå (øynene er sentrale for deres kommunikasjons metode som er telepatisk. De har ikke stemmebånd.) Nesen er ikke synlig, bortsett fra to små hull i ansiktet på samme sted der mennesker har nese.

Huden på kroppene deres er hard og gråaktig, hardheten kommer visstnok fra herding fra solen som ligger nærme deres planet. De har ingen synlige kjønnsorgan.

Planeten deres er på størrelse med jorden, men med et annet klima. Luften er tynnere og kald. Zetaene liker ikke varme. Mange som er blitt kidnappet hevder de har drømmer der de ser planeten og får beskjeder igjennom søvne. De store svarte øynene er sentrale i drømmene, med øynene sender de beskjedene.

Men hvorfor er de her? Mange mener at de er her for å hjelpe menneske i videreutvikling i evolusjonen, mens andre sier de er her for å stjele menneskets gener. Deres egne gener har blitt svake etter mange generasjoner med kloning, de trenger rene menneskers gener for å videreføre rasen. Roswell krasjet skal ha vært et fartøy fra de "grå", der flere kroppar ble funnet og er i besittelse av Amerikanske topphemmelige myndigheter. Konspirasjonsteoretikerne mener også at myndighetene i USA har inngått en avtale med Zetaene. Avtalen dreier seg om at myndighetene tillater og hemmeligholder at Zetaene bortfører mennesker for å gjøre eksperimenter på dem i bytte mot teknologi, slik som stealth fighteren og andre høyteknologiske gjenstander. Samme avtale skal ha blitt gjort mellom Zetaene og Tyskland under andre verdenskrig.

Hybrider... ja for mange mener at de finnes, en blandingsrase av menneske og de "grå". De skal se menneskelignende ut men med en utrolig telepatisk og mental kapasitet, øynene deres skal være store blå og stikkende. De er ordensmennesker og lite individuelle. De føler seg ofte ikke hjemme noe sted ettersom dette ikke er deres egentlige planet.

(Kilde: Anonymt innlegg)

UFO-observasjon nær Gjøvik. En kvinne i Nordlia observerte et uidentifisert flygende objekt på motsatt side av Mjøsa litt over klokka åtte torsdags morgen (30.nov). "Det var et mangekantet objekt som ga fra seg lys i flere fager. Det minnet mest om en flygende diamant, men jeg aner ikke hva det var. Fascinerende var det i alle fall," sier kvinnen, som lurar på om flere har observert det samme som henne. (Undertegnede, som bor få km fra kvinnen, har prøvd å få tak i navnet hennes for et intervju, uten å lykkes)
Kilde: Oppland Arbeiderblad, 01.12.06

Nyhetsbrevet ble avsluttet torsdag 7.desember 2006

Artiklene i nyhetsbrevet "UFO-Nytt" gjenspeiler ikke nødvendigvis NETIs offisielle syn på UFO-fenomenet. Det faglige ansvar for materialet som publiseres i brevet tilfaller derfor den enkelte forfatter. En stor takk til de som har hjulpet til med nyhetsbrevet i form av oversettelse, korrekturlesing m.m.

Med vennlig hilsen: Redaktør Kjell Arne Høviskeland

Redaktøren har tidligere lovet 8-12 nyhetsbrev i året, så nummer 8 regnes med er å motta på mail eller i posten før julen... så vet dere det.... 😊